

Sygn. akt IX Ka 34/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Nowak

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Wiesława Nowaka

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2015 roku

sprawy **C. G.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 17 października 2014 roku sygn. akt XII K 733/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uzupełnia podstawę prawną orzeczonej w pkt I kary grzywny o przepis „§ 2 art. 33 kk”;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IX Ka 34/15

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Kielcach oskarżył C. G. o to, że:

w dniu 23 lipca 2014 roku w C. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru górskiego marki M. (...) o wartości 1.124 złotych, działając na szkodę S. P.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k..

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 17 października 2014 roku w sprawie XII K 733/14 orzekł, co następuje:

I. oskarżonego C. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych przy ustaleniu stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec C. G. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił ustalając okres próby na 2 lata;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec C. G. kary grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tj. w dniach 20 i 12 sierpnia 2014 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy dwóm dziennym stawkom grzywny i uznał grzywnę za wykonaną do kwoty 40 złotych;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego C. G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 350 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym 260 złotych tytułem opłat od orzeczonych kar.

Powyższy wyrok zaskarżył prokurator w całości na niekorzyść oskarżonego zarzucając:

obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 33 § 2 k.k. poprzez jego niezastosowanie i wymierzenie kary grzywny wobec oskarżonego C. G., przy ustaleniu, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i taką korzyść osiągnął, jedynie na podstawie art. 33 § 1 i 3 k.k., podczas gdy ustalenia Sądu skutkowały koniecznością zastosowania w podstawie wymiaru kary grzywny również art. 33 § 2 k.k. obok art. 33 § 1 i 3 k.k..

Podnosząc powyższy zarzut na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. oraz art. 437 § 1 k.p.k. skarżący wniósł o:

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kary grzywny wobec oskarżonego G. G. w wymiarze przyjętym przez Sąd I instancji, na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Ma racje autor apelacji, iż Sąd Rejonowy wymierzając oskarżonemu karę grzywny w podstawie jej wymiaru wskazał jedynie przepisy art. 33 § 1 i 3 k.k. podczas gdy poczynione przez Sąd ustalenia faktyczne wskazywały, że C. G. zarzucanego mu czynu dopuścił się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i taką korzyść osiągnął. Tym samym stwierdzić należy, że przedmiotowy wyrok nie jest słuszny bowiem Sąd I instancji dopuścił się obrazy przepisu prawa materialnego tj. art. 33 § 2 k.k. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy z prawidłowo ustalonego stanu faktycznego wynikało, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i taką korzyść osiągnął.

W tym miejscu wskazać należy, że oczywiste omyłki pisarskie mogą dotyczyć każdego elementu orzeczenia lub też zarządzenia i to niezależnie od jego znaczenia pod względem merytorycznym i procesowym. R. legis zastosowania regulacji przewidzianej w art. 105 § 1 i 2 k.p.k. w żadnym wypadku nie może prowadzić do merytorycznej zmiany orzeczenia lub też zarządzenia bądź ich uzupełnienia (por. wyrok SN z dnia 13 marca 2013 roku, sygn. akt II KK 178/12). Powyższe oznacza, że brak jest możliwości uzupełnienia podstawy prawnej wymiaru kary – w tym wypadku kara grzywny – w trybie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej, jak wskazał Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Zmiana taka miałaby bowiem charakter merytoryczny stanowiąc w istocie uzupełnienie treści sentencji wyroku, co nie jest możliwe w trybie art. 105 § 1 i 2 k.p.k.. Jedyną zatem możliwością konwalidowania uchybienia Sądu jest korekta orzeczenia w zaskarżonym zakresie przez Sąd II instancji polegająca na przyjęciu w podstawie wymiaru kary grzywny również art. 33 § 2 k.k..

Zdaniem Sądu Okręgowego odmienne stanowisko Sądu I instancji – w analizowanej kwestii zaprezentowane w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku jest nieprzekonywujące i odosobnione w praktyce orzeczniczej, a zatem nie sposób go zaakceptować.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. częściowo zmienił zaskarżony wyrok – w sposób jak wyżej – zaś w pozostałej części utrzymał go w mocy.

Orzeczenie o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze oparto na przepisach art. 626 § 1 k.p.k., art. 635 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. mając na uwadze, iż oskarżony nie przyczynił się do ich powstania.

Z tych względów orzeczono jak wyżej.

SSO Tomasz Nowak